

De les passades eleccions

Comentaris a un article

«El Dever» de la setmana passada publica un article de comentari a les passades eleccions, del qual creiem interessant extreure'n alguns paràgrafs.

Parlant de la nova situació política creada a Espanya, diu el nostre confrare:

«La responsabilitat del poder limita quasi sempre l'ús dels extremismes i és de creure que la moderació i el desig de la tranquil·litat pública acostarà al Govern, en la major part de les qüestions, als qui en les eleccions han estat contraris».

Per què, doncs, tota aquella campanya destinada a crear un ambient de pànic per si guanyaven les esquerres? Per què aquell dir i repetir que si triomfava el Front Popular s'apoderaria l'anarquia d'Espanya i només veuríem arreu que destrucció i misèria? Per què tota aquella propaganda de cartells a base de l'home penjat, de la Universitat d'Oviedo destruïda (per qui?) i del ridícul *Què penses Anton*, de les dretes espanyoles i catalanes? Tants milions gastats en anunciar el caos per arribar a la conclusió aquella?

I diu una mica més avall «El Dever»:

«Canviaran les circumstàncies. El sentimentalisme *pro-presos* explotat en aquestes eleccions passarà; i no en dubtem, molts dels catòlics que ara s'han deixat portar per un sentiment de pietat que no era necessari—puix que l'amnistia tothom la veia venir guanyés qui guanyés—oblidant-se del vertader perill que ens advertien els nostres capdavanters espirituals, retornaran amb nosaltres, puix que per ses creences o pel seu esperit de rectitud els toca de trobar-s'hi».

No pretenim negar que l'amnistia ha portat alguns vots al Front Popular. Però quants n'ha portat a les dretes llur inqualificable campanya en nom d'una pretesa persecució religiosa en el cas de què guanyessin les esquerres? Quants vots els ha dut als del Front d'Ordre la persistent propaganda des de les troncs i els confessionaris a la recerca del vot de persones que en sa vida han sabut el que eren eleccions? En qualsevols eleccions mitjanament normals, en les quals la propaganda es portés exclusivament en el terreny polític, tindrien les dretes els vots que van aconseguir en les eleccions darreres. Podrien interessar de cap manera els milers i milers de beates que aquesta vegada han votat per primera i potser fins i tot per darrera vegada?

I que no se'ns digui que l'amnistia hauria vingut guanyés qui guanyés. Ens

coneixem massa. I fins i tot, suposant que també un dia o altre l'haguessin concedit les dretes, no s'hi està pas massa bé a la presó, no és pas una cosa massa agradable la separació de 30.000 homes de llurs familiars, perquè l'amnistia hagués pogut tardar mesos o anys a decretar-se. (1)

Per altra part, difícil els serà a les dretes en el futur pescar vots en nom de Déu i la fe religiosa. Els ha fet quedar massa malament Déu, aquesta vegada. Si ell hi hagués més o menys intervingut en les darreres eleccions, no seria gens difícil demostrar que el mateix Pare Etern participa de les idees esquerranes. Però com sigui que nosaltres de cap manera el volem coaccionar i encara seríem tractats d'heretges per fer en Ell el mateix que li han fet les dretes, deixarem aquesta qüestió a part, privativa només dels del Front d'Ordre.

Per altra banda, els milers de catòlics tan escrupulosos que aquesta vegada han votat la candidatura de dretes única i exclusivament per una mal plantejada qüestió religiosa, forçosament hauran de donar-se compte de què els han enganyat. Després de tant dir-los *Déu està amb nosaltres*, les esquerres se n'han endut la victòria. I veuran com aquesta victòria en mans de les esquerres, contràriament al que tant els anunciaven les dretes en mítings i cartells, de cap manera es convertirà en una arma de persecució religiosa. Que igual que en el primer bienni de la República, les esquerres només es limitaran en el compliment de la Constitució — separació de l'Església i l'Estat, laïcització de l'ensenyament, etc., etc. — sense que les consciències dels catòlics es puguin sentir atropellades per cap privació oficial de tot allò que es pugui referir a les pràctiques religioses. Això, de tan clar, de tan evident, de tan normal, ni hauria de comentar-se. Són les mateixes dretes, però, les que ens hi obliguen, puix que han fet servir la religió d'escambell, de plataforma de defensa d'uns altres interessos inconfessables.

* * *

En el mateix article «El Dever» es refereix a l'incident ocorregut en un col·legi d'Olot el dia de les eleccions, amb motiu d'anar a votar unes monges de clausura.

No li sembla a «El Dever» que en lloc de carregar tota la culpa de l'incident al públic, els més responsables en són els

qui les van anar a cercar a darrera hora, exposant-les inevitablement a què les hi passés el què les hi va ocórrer? Si les dretes, com ens consta, ja de bon matí donaven l'elecció per perduda a Olot i a tota la circumscripció de Girona, per què recórrer al vot d'unies monges de rigurosa clausura, que de cap manera podien influir en el resultat de la votació?

Nosaltres, de bon matí i en el col·legi situat a la vella Caserna, poguérem contemplar com tres o quatre monges — no de clausura — sense que ningú les acompanyés es situaven a la cua disposant-se a votar. Ningú feu cas de llur presència, i això que es tractava d'una secció completament esquerrana. El públic obrer, és més educat, més liberal del que «El Dever» es creu.

I tot plegat no és una mica absurd, que unes dones que ni surten del convent per a cloure els ulls a llurs mares a l'hora de la mort, ho fessin, vergonyosament enganyades, per anar a votar una candidatura on hi figuraven un masó i un representant dels qui a l'any 1909 cremaven llurs residències i els hi volien alçar el vel «*elevándolas a la categoria de madres*».

(1) Mireu les intencions que en tindrien, que més avall «El Dever» no es pot estar de dir: «Déu vulgui que la misericòrdia actual de les multituds produeixi efectes de durable tranquil·litat i no haguem de deplorar-la com una equivocació».

Teatre Principal. - Olot

Diumenge dia 1 de març.-Tarda i nit

La bellíssima ANNY NNDRA en
Limpia, fija y da esplendor

La més original i divertida pel·lícula de l'«Ocell destructor», estrenada amb gran èxit a Barcelona

Cazadores en la oscuridad

Dibuix sonor de «Columbia»

Eclair Journal

Noticiari, en espanyol

Clive de la India

Superespectacular producció d'Artistes Associats. Sublim creació de RONALD COLMAN i LORETTA YOUNG. La dramàtica i apassionant epopeia de l'home que donà la India a Anglaterra. La novel·la d'una dona que va passar els mars per a casar-se amb un escriptor convertit més tard en conqueridor